

ge om, at menneskerettighedskommissæren i sin rapport sagde, at Danmark overtræder menneskerettighedskonventionerne, men at hr. Morten Messerschmidt i øvrigt er fuldstændig enig med regeringen i, at det skal vi ikke lade os anfægte af.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Hr. Østergaard kan rende rundt på diverse debatmøder og skrive diverse notater, erklæringer og responsa om, hvor frygtelig en udlændingepolitik vi nu engang fører i VOK og i øvrigt med stor opbakning også fra Socialdemokratiet, som jeg forstår at hr. Østergaards parti skal i regering med.

Jeg anerkender da, at man kan rette disse kritikpunkter, men det er politiske kritikpunkter. Jeg anerkender ikke, at det skulle være en eller anden overhøjhed, der er indeholdt i menneskerettighederne, som skulle være en form for dommer over ret eller uret ved den danske udlændingepolitik. Det skal vi nok klare herinde i Folketinget. Det skal vælgerne nok klare, når der er folketingsvalg hvert fjerde år. Det skal hverken Gil-Robles eller andre menneskerettighedstænkere gøre sig til herre over.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Messerschmidt. Næste ordfører er fru Pia Christmas-Møller for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14.25

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne indlede med at takke udenrigsministeren for en god og meget sober redegørelse, der på fortrinlig vis dækker ikke alene de aktuelle aktiviteter i Europarådet, men også rummer de udfordringer, vi står over for. Så viser udenrigsministeren også på regeringens vegne vilje til at prioritere. Det skal han heller ikke have utak for.

Den helt overordnede prioritering af opgaverne må og skal koncentrere sig om demokrati, menneskerettigheder og retssikkerhed. Den russiske tilbøjelighed til at udvande overvågning af disse kernefunktioner til fordel for inddragelse af flere opgaver og politikområder, kan vi Konservative ikke give tilslutning.

Men også inden for kerneopgaverne må der prioriteres, og proportionerne må sikres. Er der ikke en vilje til at koncentrere og fokusere kræfterne, ja, så er det, at vi ser det hele sande til, og

den mulige fordel af den store medlemskreds bliver vendt til en ulempe til skade for den oprindelige vision med Europarådet. Det ville være et gigantisk svigt, hvis vi ikke virkelig for alvor får vendt udviklingen.

Europarådets succes er samtidig også den værste trussel mod det. Antallet af medlemslande er steget, og det er jo godt, at flere i vores del af verden ønsker at være en del af et fællesskab, der bygger på demokrati, menneske- og frihedsrettigheder. Men disse rettigheder skal jo ikke være papirrettigheder, de skal håndhæves, og det kræver overvågning.

Alene sagsmængden ved Menneskerettighedsdomstolen udgør, som det allerede har været nævnt, en trussel mod en af de allervigtigste værdier, som bærer Europarådet. Den trussel skal tages alvorligt.

De allerede vedtagne reformer er ikke tilstrækkelige, det ved man allerede. Igen handler det om både fokusering og ressourcetildeling. Jeg er tilfreds med, at den danske regering både presser på for at implementere de vedtagne, men endnu ikke gennemførte reformer, samtidig med at man lægger op til at tage endnu mere vidtgående reformskridt. Det er simpelt hen nødvendigt.

Der kan ikke være tvivl om, at der skal fokuseres på generelle systembærende og principielle fejl, og når der skal prioriteres, må en afvejning af proportionerne som sagt også spille en væsentlig rolle.

Den retslige prøvelse af konkrete sager skal primært varetages på det nationale niveau. Der skal Menneskerettighedsdomstolen først og fremmest være en ekstra beskyttelse.

I den forbindelse må det også sikres, at systemet bliver indrettet på en sådan måde, at der er reelle muligheder for at kontrollere, at staterne nu også følger domstolens afgørelser.

Den udgående monitorering og bistand til opbygning af stabilitet, retssikkerhed og demokrati må ligeledes fortsat have høj prioritet. Aktiviteterne i eksempelvis Tjetjenien er vigtige, fordi de kan være med til at stabilisere situationen og forhåbentlig også være med til at bane vejen for menneskerettighederne. Faktisk er det jo sådan, at Rusland allerede er blevet dømt i en række sager ved Menneskerettighedsdomstolen, og det har sat sig væsentlige spor.

Det er afgørende, at de helt basale opgaver kan løftes inden for en overskuelig tidsramme. Derfor glæder det mig, at Danmark har været i front, når det gælder arbejdet med at trimme or-